

saaledes, og vi have jo Kendsgerninger derved, thi lige i det samme Øjeblik som alle Bryggerier vare købte sammen, saa lagde man paa Hvidtøllet, men man kunde ikke komme til at lægge paa Bajerstøllet, fordi vi forud havde optaget den Prisforhøjelse, det kunde taale, thi det kan jo ikke nytte at gøre et Produkt dyrere, end at det vinder Afsetning. Jeg er ganske sikker paa, at hvis vi ikke havde faaet Afstatten igennem, havde vi faaet en Prisforhøjelse til Fordel for Kapitalisterne. Jeg ved nok, at det ærede Medlems Parti omgives med Tanken om at oprette et Bajerstølbryggeri, og det kunde jo vistnok være blevet meget indbringende; der er jo Sandsynlighed for, at det kunde have faaet en uhyre Omsetning her i Kjøbenhavn. Den Tanke kom man maasse paa tværs, men det er ogsaa det eneste, man kom paa tværs. Der er ikke Tale om, at Arbejderne paa Landet drikke saa meget Bajerstøl, saa dem har man da ikke forurettet ved Prisforhøjelsen, og den vilde som sagt sandsynligvis være kommen alligevel. Hvad vi desuden fik frem, medens Havelodderne vare til Forhandling, det var den store Nedsættelse paa Sukker og Petroleum, og det maa man ikke glemme. Jeg ser altsaa ikke, at den Argumentation er rigtig, som det ærede Medlem kommer med; men det glædede mig, at det ærede Medlem trods al sin Pessimisme dog anbefalede, at man skulde vobe Forsøget og slutte sig til Forslaget. — Jeg skal ikke komme videre ind paa, hvad der er sagt om det andet Lovforslag; kun en Ting finder jeg Anledning til at gøre opmærksom paa. Der blev sagt forleden Dag, at det var at lægge en Servitut paa halvandet hundretusinde Huse. Det er det ikke, det er i alt Fald kun paa den mindste Del af dem, thi en Servitut ligger der allerede; den ligger der som Følge af Afskiftningen efter tidligere Forordninger, da der blev oprettet Tvangshuse ved hver Gaard, og den ligger tildels i alle de senere Godkendelser af Afskiftningsbevillinger, hvoraf de fleste ere givne under den Betingelse, at de udstykkede Lodder bebygges. De ere bevilgede under denne bestemte Betingelse, at de bebygges. Det er altsaa ikke nogen ny Servitut, man paalægger dem, men det er den gamle, der ligger paa dem, som man her hævder; skulde man i øvrigt mene, at det ikke er rejsærdigt, da der findes nogle, paa hvilke ingen saadan Servitut er lagt, kan man jo undtage dem. Ellers er det altsaa ingen ny Servitut, der paalægges. Jeg finder ingen Anledning til at udtale mig videre efter den Modtagelse,

Forslaget har faaet, og jeg skal derfor slutte.

J. Jensen: Naar jeg for lidt siden begærede Ordet, var det nærmest for at imødegaa nogle Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Ribe (Bust), samt ogsaa nogle, der bleve fremsorte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Velgkreds (Hordum). Smidlertid have nu andre efterfølgende Talere til Dels udtalt sig derom, og da Tiden er saa langt fremrykket, skulle mine Udtalelser derom blive saare saa. Hvad angaar det ærede Medlem fra Ribe, kan det jo ikke nægtes, at han har meget tilovers for os Smaafolk, men alligevel mente han, at denne Kommission ingen Fordel vilde bringe os, og tilsidst kom han saa vidt, at han mente, det vilde være farligt at saa flere Huse, fordi det var vanskeligt nok at saa dem affatte, der vare. Han havde selv i Kommission en hel Del — altsaa vel sagtens en meget god, indbringende Indtægt — at udbyde til Salg, hvis nogen vilde komme og købe dem. Hertil skal jeg bemærke, at da jeg har været Taksationsmand i den Forening, hvori det ærede Medlem er Repræsentant, kender jeg lidt til de der stedfindende Taksationer, og naar der er en hel Del af disse Ejendomme, som det ærede Medlem paaftaar ikke kunne sælges endog til den Kapital, Foreningen har staaende i dem, saa er dette hverken en Følge af, at Konjunkturerne ere gaaede saa langt ned, eller en Følge af, at ingen vil købe, men det er en Følge af, at Taksationen er meget for høj, og Laanene altsaa alt for store (Afbrydelse af Bust). Ja, jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i det Herred, hvor jeg har været Taksationsmand, have vi ikke haft et eneste af de Tilfælde, og jeg haaber heller aldrig, at vi skulle faa et eneste af dem. Smidlertid fik jeg det ud af det hele, at det ærede Medlem nok vilde gøre noget for os Husmænd, men at han mente, at den Mening, hvori dette Lovforslag pegede, ikke var den bedste, idet Kommissionen blev uheldig sammensat, og selv om der kunde blive anvist noget Jord, var det et Spørgsmaal, om det var den Maade, hvorpaa Hjelpen burde tilvejebringes. Men der var særlig en Ting, som jeg ikke var fri for at blive lidt ærgerlig paa det ærede Medlem for. Han vilde nemlig gerne have nogle af mine Standsfæller ind i den Kommission, og det takter jeg ham for — kan blot nogen af dem komme derind, saa skulle vi nok staffe dem noget Arbejde — men han vilde